

Posudek na bakalářskou práci

autor: Tomáš Drahoňovský

název: Mediální kauzy na stránkách českých mediálních rubrik v letech 1998 – 2006.

Tomáš Drahoňovský si vybral zdánlivě snadné téma – sama média reflektující média, tak že by se dalo předpokládat, že vzhledem ke znalosti prostředí to budou dělat odpovědně a s respektem k vyváženosti informování. Vzhledem k tomu, že téma bylo dost rozsáhlé, omezil si ho diplomant několika body, ke kterým se média vyslovovala. Zvolil Krizi v televizi Nova, Stávku v České televizi, Vstup deníku Super na český trh a Konec vysílání BBC. Svou analýzu uvádí Historickou reflexí médií v českém prostředí, všímá si Mediálních časopisů i Mediálních rubrik – především v seriózním tisku. Závěry, shrnutí a zobecnění pak zařazuje do poslední kapitoly. Diplomant se opírá o bohaté přílohy, kde zaznamenal a zařadil všechny články, s vybranými kauzami spojené. Tato příloha má dokumentární hodnotu a může sloužit všem zájemcům, kteří budou chtít pochopit vývoj zvolených mediálních kauz a jejich reflexi v novinách a časopisech.

Autor vždy popisuje událost, jak chronologicky, tak podle obsahu problému, dále si všímá, jak tuto událost reflektovaly mediální rubriky. Zaměřil se především na Mladou frontu DNES, Lidové noviny, Týden a Reflex.

Vyšel z předpokladu, že právě v těchto periodikách se utvořily regulérní mediální rubriky, včetně periodicity a včetně ustálených autorů. Nevšiml si tedy více méně nahodilých zmínek různých médií o příslušných kauzách.

Autor zaznamenává, jakým vývojem prošly jednotlivé rubriky, snaží se potvrdit nebo vyvrátit základní hypotézu: že se styl mediálních rubrik přesouvá od zpravodajství k názorovým článkům. Na základě rozboru však konstatuje, že tyto předpoklady se nepotvrdil. Bylo to dáno mimo jiné také změnami redaktorů (Miloš Čermák například prošel několika deníky a časopisy, stejně jako Jan Potůček). Zatímco budoucí vývoj Lidových novin a Reflexu autor nastiňuje, u Týdne – i vzhledem k nejednoznačnosti autorského složení, vývoj nepředvídá. Podobně nevyhraněná je z jeho pohledu také MF DNES. I zde se autoři střídali a referování nemá jednotný ráz.

Podle mého názoru autor splnil požadavky na bakalářskou práci kladené a lze ji tedy přijmout k obhajobě.

Otázka je, zda skutečně zachytil přesně vývoj mediálních rubrik nebo zda s jeho hodnocením nelze polemizovat. To je však možno nechat právě k obhajobě.

